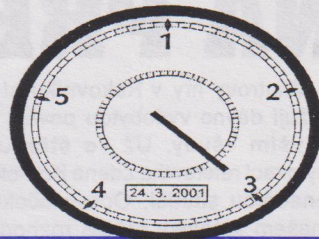

WINTRŮV RAKOVNÍK

XXV. PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ

BŘEZEN 2001

Ohromí kladenské amatérské divadlo svět múzy Thálie? „NAŠE NOVÁ HRA PŘEKONÁ VŠECHNO!“

Druhý den Wintrova Rakovníka zahájilo kladenské V. A. D. se hrou Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka. Hra od studentů, kteří ji navštívili v rámci vyučování, sklídila naprostý úspěch. Prakticky stejně absolutní bylo hodnocení laické poroty. Ztráta jediného bodu ohromila i redakci Zpravodaje, a tak jsme si k redakčnímu mikrofonu pozvali autory hry Kazimíra Lupince a Sonyu Štemberovou.

Ještě jsem od vás neviděl žádné jiné divadlo než autorské. Netoužili jste někdy zpracovat nějakého klasického autora?

Kazimír: Když jsou nápady, tak proč?

Sonya: Spíš se potýkáme s tím, že máme víc nápadů, než jsme schopní si potom nějakým způsobem utřídit. Všechno moc škodí.

Kazimír: Učíme se neustále loučit se s nápady, kterých je skutečně přehřel. Nejsou bohužel vždycky úplně dobré.

Kolikátý nápad tedy vždycky použijete?

Kazimír: Většinou ten první. (smích oba)

Jakým způsobem píšete?

Kazimír: Záleží na tom. Hra Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka vznikla jinak než předešlé, kterým jsem dal základ já. Ty byly dotvořeny kolegy. Ke Svatoplukovi dala podnět Sonya.

Sonya: Není to tak úplně pravda. Hra vznikla na základě povídky, kterou Kazimír napsal ještě na gymnáziu. Potom nás společně napadlo, že by se z toho dala udělat hra.

Kazimír: Musím říci, že to napadlo Sonyu. Prvních sto kilometrů cesty na Fatru jsem nechtěl věřit, že by bylo možné z toho divadlo udělat. Sonya mě přesvědčila, že to půjde. Teprve později jsme do hry vložili

princip Svatoplukova rozhodování. Dá se říci, že jsme psali společně (Sonya se usmířeně podívá na Kazimíra).

Jak dlouho tímto způsobem scénář vznikal?

Kazimír: Asi rok. Ovšem je třeba říci, že velký podíl na vzniku hry má celý kolektiv. (Sonya přikyvuje). Pochopitelně ani ne tak na ději, jako na konkrétních kořenech situací na jevišti.

Koho napadl fór s reklamami?

Kazimír: Už to ani nevím, ale jsou tam proto, že se celé divadlo odehrává na stejné scéně a nějak jsme potřebovali rozlišit dny, aby se v tom diváci nějakým způsobem mohli orientovat (v tu chvíli přichází František Šlukovrbovec a má ve tváři nesouhlasný výraz).

Sonya: Chtěla bych říci, že víceméně je to záležitost protagonistů reklam. Dopředu byla dána pouze idea, že reklamy budou, a velice zhruba, co se tam bude dít.

Zubařovy rozpaky nejsou vaší poslední hrou. Jak dlouho tuto hru vlastně hrajete?

Kazimír: Hrajeme ji zhruba dva roky. Na přehlídku jsme se s ní přihlásili, protože věříme tomu, že je dobré, když se hra jakoby uleží (Sonya souhlasně přikyvuje). Než jdeme na soutěž, tak necháme hru uležet. Zrovna u Svatopluka to hodně pomohlo. Sedli jsme si k videu a vychytali spoustu věcí. Až jsme si říkali, jak jsme to mohli dříve takhle dělat. Je dobré si nechat odspat.

V současné době si tedy sedá Sága rodu Rassini a Hotel Infercontinental?

Sonya: (smích)

Kazimír: Sága rodu Rassini už si sedla a na přehlídce už byla. Řekl bych dokonce, že už je u ledu. Hotel si skutečně sedá.

Jaký je váš názor na přehlídky, jako takové?

Sonya: (rozpaky) Je to fajn, že člověk

vidí, co se děje jinde. Jinak však nemám příliš pozitivní pohled na soutěže. Podle mě nejde poměřit, co je na divadle lepší a co horší. Směrodatný je pouze ohlas diváků.

Kazimír: (evidentně nesouhlasí) Já mám k soutěžím poměrně dobrý vztah. Myslím si například, že minulý Wintřův Rakovník u nás odstartoval důležité procesy. Začali jsme přemýšlet nad tím, co děláme. Porota nás varovala, že nám to jde tak nějak samo, abychom tak pokračovali a nezačali se moc v tom, co děláme, rýpat. Mnohé z nás to docela chytlo. Jeli jsme na Hronov a začali jsme se v tom rýpat.

Sonya: Já si doopravdy myslím, že soutěže jsou důležité pouze kvůli získání kontaktu a zjištění, co se děje. Kdyby v komisi seděl kdoví kdo, není možné říci, kdo byl nejlepší a kdo nejhorší. V tomto směru se mi divadelní soutěžení nelíbí.

Plány do budoucna?
Sonya: Rádi bychom stvořili nějakou další hru a pokračovali s tou současnou. Zatím mám jenom určitý námět.

Kazimír: (nechápatě) Který?
Sonya: No ty dva, ale to přece nemůžeme prozradit.

Kazimír: Chystáme hru, opět z netradičního prostředí, která svým vtipem i posláním překoná...

Sonya: Všechno!

Kazimír: Všechno. Všechny naše i cizí projekty.

Jan Švácha

NA PŘEHLÍDCE SE NEUSÍNÁ

Wintrový hry v Rakovníku si neustále udržují dávnou vydobytou pověst přehlídky se vším všudy. Už ve středu musela ubytovací referentka Zdena Karnoldová řešit nenadálou situaci. Oproti očekávání se v našem krásném městě rozhodly přenocovat některé soubory neplánovaně. "Ve středu večer si dva soubory náhle přály zůstat," potvrzuje. Ani kolínští ani žatečtí netoužili po návratu do svého města. Silnější byla touha přenocovat a vychutnat dosyta všech kladů, které naše divadlo, a v něm

ukrytá přehlídka, skýtá. Nečekaný zájem pochopitelně příjemně překvapil.

Přestože Zdena Karnoldová se pilně činila a velmi brzy zajistila kvalitní nocleh, málokdo chytil nabízenou příležitost, a sice pokojný spánek, skutečně za pačesy. Ostatní velmi svorně zvolili úkryt přinejmenším vyrovnaný a strávili většinu noci pod běloskvoucím stropem baru. Mnohý z nich se tedy do vyválčeného lože uložil až brzy k ránu, nebo dokonce pozdě k polední. "Na dnešek jsem spal mezi desátou

a čtvrtou, tedy šest hodin. Už jsem musel, protože v tu dobu jsem nespál již dvaapadesát hodin!!!", prozradil na sebe Patrik Koubek z divadelního souboru Jitřenka Žatec. Co dělal do té doby, nám bohužel neprozradil. Ovšem nejen Žatečtí se činili. Členka pořadajícího souboru Tyl Rakovník, která si ze strachu o svou pověst nepřála být jmenována, říká, "Jak dlouho jsem spala na dnešek? Na dnešek jsem spala především a včera..." Nic víc. Všechna čest a chvála.

ruk

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

Kazimír Lupinec, Sonya Štemberová ROZPAKY ZUBAŘE SVATOPLUKA NOVÁKA

Ozdobou přehlídky se pomalu ale jistě stává Divadlo V.A.D. Kladno, které výhradně přiváží (a již se to od něho očekává) hry ze své vlastní dílny, hry současné. V minulém roce to byla „Sága“ a letos text Kazimíra Lupince a Sonye Štemberové „Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka“. Jak název hry napovídá, jedná se o prostředí převážně vět-

šině diváctva důvěrně známé. Dalo by se říci, že v prvním plénu přináší předloha humorné obrázky dobře známé ze zubařských čekáren, či prvorepublikových kalendářů a časopisů. Soubor se projevuje však daleko poučeněji literárně i divadelně a dostává se až k absurditě. Ve středu zájmu se ocitá čestnost a poctivost, nefunkčnost zavedeného systému atd., a tak
n á h l e
stojíme

Divadlo V.A.D. Kladno

před divadelní formou, která svědčí o poučenosti, vypovídá o stylu, žánru a formě. Přes značné cíle, které si představení klade, je výsledek průzračný a nezatemňující. Přináší radost i zamyšlení.

Herecké role jsou snad (zcela určitě) psány přímo na tělo. Je využito principu kinoautomatu a reklamy, čímž je umocněno navázání vztahu herec - divák. Gag funguje. Je neotřelý a vypracován perfektně.

Není nutno pátrat po tom, kdo co režíroval. Bylo to Divadlo V.A.D., není nutno se zabývat temporytmem. Ten je přítomen zcela přirozeně. Soubor hraje. Důkazem jsou vybudované situace a charaktery až ve smyslu klasickém. Přestože jsou všichni výteční, je nutno vyzdvihnout citelný výkon Kazimíra Lupince v roli zubaře Nováka. Jeho elegance ztvárnění postavy v žánru je dokladem velkého talentu.

Současná hra ožila před našimi zraky. Divák jí rozumí, o čemž svědčí smích a dlouhotrvající potlesk.

Karel Semerád

Jiří Cinkeis, PŘÍSTAV

Nutno říci, že podtitul této hry „Jak snadno a rychle dožítí se v plné duševní svěžesti dlouhého věku“ byl zcela naplněn, a po dlouhé době jsem jako divák i jako lektor velmi dobře věděl, čemu tleskám a proč tleskám. Rozebírat tuto inscenaci nástroji estetickými a teatrologickými nelze, neboť se jedná o svébytný umělecký druh, který označujeme pojmem insitní. To znamená, že kvality komunikační a estetické, atd. nabývaly sdělení, které vycházelo z jistého kouzla nechtěného a nezáměrného konání, byť určovaného autorským textem. Můžeme provést pouze jisté drobné žánrové zařazení, přičemž označení naivní demonstrovatelný kabaret je v tuto chvíli nejpřesnější. Jeho jednotlivé situace byly řešeny tu přes herce, tu přes režijní výklad situace, tu přes důraz přes vícehravost slova a každý divák dostal dostatečnou míru pro vlastní dotvoření viděného a slyšeného.

Jednotlivé sekvence provázela Monika a nutno říci, že z divadelního hlediska její kreace vždy udržely balanc

tohoto v pravém slova smyslu lidového kabaretu, takže naše pozornost se nikdy nedostala do nesnází. Totéž se týká i velice distinguovaného kvintetu, jakési zámecké hudby nebo snad Smoking Bandu.

Vzato do všech důsledků, hovořit k jednotlivým výstupům - skečům - tak, jak jsme provedli při veřejném hodno-

Kocábka Chocerady

cení, nemá v tuto chvíli cenu a tento „přírodní úkaz“ snad lze postihnout slovy, že tento typ divadelnosti je cosi, co se rozdává a samo se v upřímném rozdávání naplňuje, a to jak dovnitř souboru, tak směrem ven.

Nezbývá než si přát, aby divadlo Kocábka z Chocerad s kormidelníkem Jirkou Cinkeisem vždy bezpečně doplulo do přístavu skrz rozbouřené vlny rozdáváného smíchu.

Vladimír Zajíc

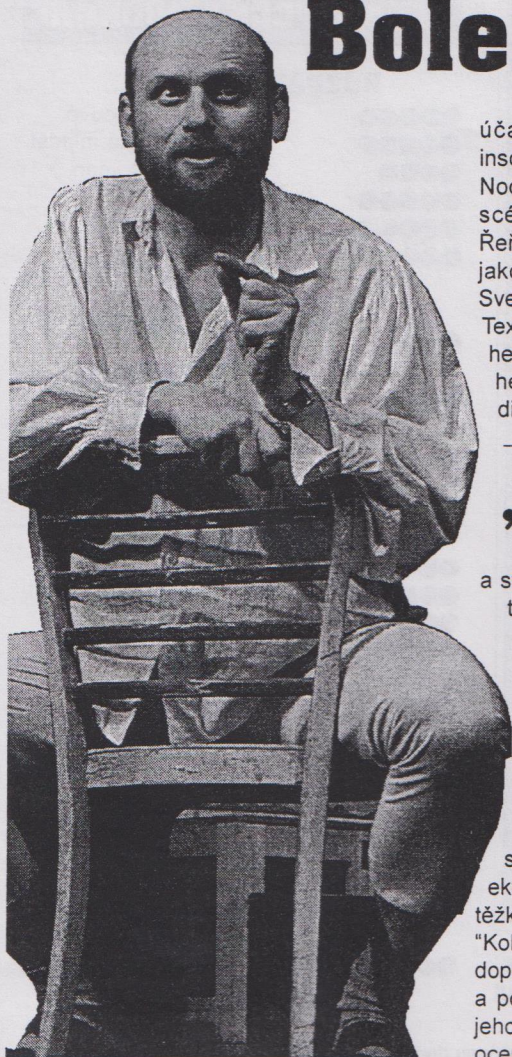
Bolemír Noc, ČEKATEL

Divadelní soubor Svatopluk Benešov se účastnil Wintrova Rakovníka 2001 s inscenací české původní novinky Bolemíra Noce nazvané Čekatel. V režii, úpravě a scéně Jiřího Škody a s hudbou Jiřího Řeřichy, j. h., účinkovali Ladislav Musil, j. h., jako titulní postava, Josef Pšenička jako Svetozár Jas a Pavel Němec jako inspicent. Textovou předlohu tvoří částečně monolog herce, který už 10 let marně čeká na svou hereckou příležitost, a z jedné třetiny z dialogu s novou hereckou posilou. Soubor

DS Svatopluk Benešov

věnoval mnoho poctivého úsilí při přípravě inscenace, ale nebylo v jeho silách odstranit všechny nedostatky autorovy textové předlohy. K tomuto problému se připojila ještě bezděčná všeobecnost interpretace Čekatelova hereckého partu, způsobená nepřítomností stanoviska dramatické postavy k vlastní existenci.

Jarmila Černíková

„Nestačíme se ani najíst“

Na rozdíl od členů jednotlivých souborů, práce našich rakovnických mistrů zvukového a světelného pultu, nekončí se závěrem představení. Nekončí prakticky nikdy. „Celý den skončí představení, následuje náročná technická příprava dalšího. Toto všechno musíme utáhnout v tříčlenném týmu složeném z Miloše Zamazala, Jaroslava Kodeše a mojí maličkosti,“ říká skromně zvukař Víťa Pícl. „Máme veskrze kladné ohlasy, jak na technické vybavení, tak na přístup k práci,“ pochvaluje si Miloš Zamazal. Rozptýl technických požadavků, které bezesbýtku uspokojují, častokrát zaskočí. Některé soubory si vystačí s jednoduchou technickou ekvilibristikou, jiné vyžadují velmi náročné prvky. Je velmi těžké odhadnout, kolik času si jednotlivé přípravy vyžádají. „Kolikrát skončíme až těsně před začátkem představení,“ doplňuje Víťa Pícl. Technici si ovšem na svoji řeholi nestěžují a pokaždé se těší na nové vyšperkované představení, na jehož realizaci se zúčastnili, ačkoli mnohdy nejsou dostatečně oceněni obzvláště odbornou porotou.

ruk

JAK TO DNESKA BUDE?

10.00 – 12.00 hodin Představení DS Tyl
Říčany

MILENEC, OBĚTI AMNÉZIE

14.00 – 15.00 hodin Beseda se členy
poroty o představení
Milenec,
Oběti amnézie

16.00 – 17.00 hodin Představení Divadla
LUNA Stochov

JAKOBY NA ALJAŠCE

18.00 – 19.00 hodin Beseda se členy
poroty o představení
Jakoby na Aljašce

20.00 – 21.30 hodin Představení DS
J.Voskovce Sázava

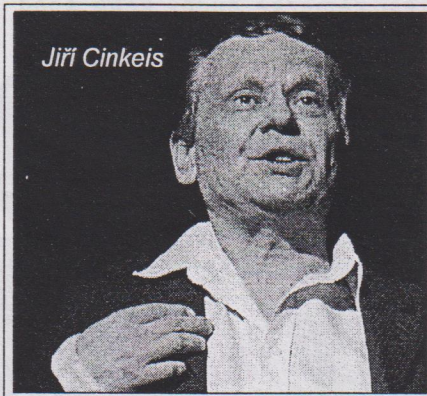
KLÍČE NA NEDĚLI

22.30 – 23.30 hodin Beseda se členy
poroty o představení
Klíče na neděli

23.30 - ? hodin Volná zábava

Z GARÁŽE NA WINTRŮV RAKOVNÍK

Tomu se říká start! Před rokem touto dobou nebylo o chocehradském divadelním spolku Kocábka vidu ani slechu a včera večer již na jubilejní regionální přehlídce Wintrův Rakovník rozesmál slušně zaplněné hlediště Tylova divadla. Až na Jiřího Cinkeise a Zorku Hauovou, kteří již působili v jiných souborech, to bylo pro ostatní herce druhé vystoupení v životě a dokonce první na prknech opravdového divadla. Premiéra Cinkeisovy hry Přístav aneb Jak snadno a rychle dožít se v plné duševní svěžesti dlouhého věku, se kterou se Kocábka v Rakovníku představila, se totiž před týdnem konala v chocehradské sokolovně.

Jiří Cinkeis

"Soubor vznikl v červnu minulého roku a s nácivkem dnešního představení začal v říjnu, a to v garáži u Jindry Janečka. Odtud jsme se na začátku letošního roku přemístili do chocehradské školy, jejíž ředitel našel pro nás pochopení. Protože v sedmnáctičlenném souboru jsou i Pražáci, kteří mají v Chocehradě chalupu nebo k této obci

se 600 obyvateli nějaký vztah, některé zkoušky se konaly i v Praze. Scházíme se, pokud nám to pracovní směny dovolí, dvakrát v týdnu. Divadlo děláme především pro svou zábavu, a pokud možno, chceme s ním bavit i lidi. V Chocehradě se nám to podařilo, snad to vyjde i v Rakovníku", netajil se svým přáním před včerejším představením vedoucí souboru Jiří Cinkeis. Soudě podle reakce publika se mu vyplnilo. Už dnes Kocábku čeká další představení, a to v Žižkovském divadle. Poté bude následovat vystoupení v Akcentu v Praze – Bohnicích a do prázdnin Chocehradští počítají ještě s několika reprízami Přístavu. Jestli jim vydrží dosavadní elán a chuť, potom by se na podzim letošního roku chtěli pustit do nácivku další hry. "Protože na klasiku moc nejsem a baví mě hrát především to, co si napíšu, budu muset zase něco stvořit", naznačuje dramaturgické záměry Kocábky její vedoucí.

J. Mokrejš

ČERNÁ TEČKA PODROHÉ

ROZPAKY ZUBAŘE...

●●●●● Zdena Karnoldová
●●●●● Eva Kodešová mladší
●●●●● Honza Grundman
●●●●● Alena Bradáčová
●●●●● Tomáš Lisý
●●●●● Lenka Králíčková

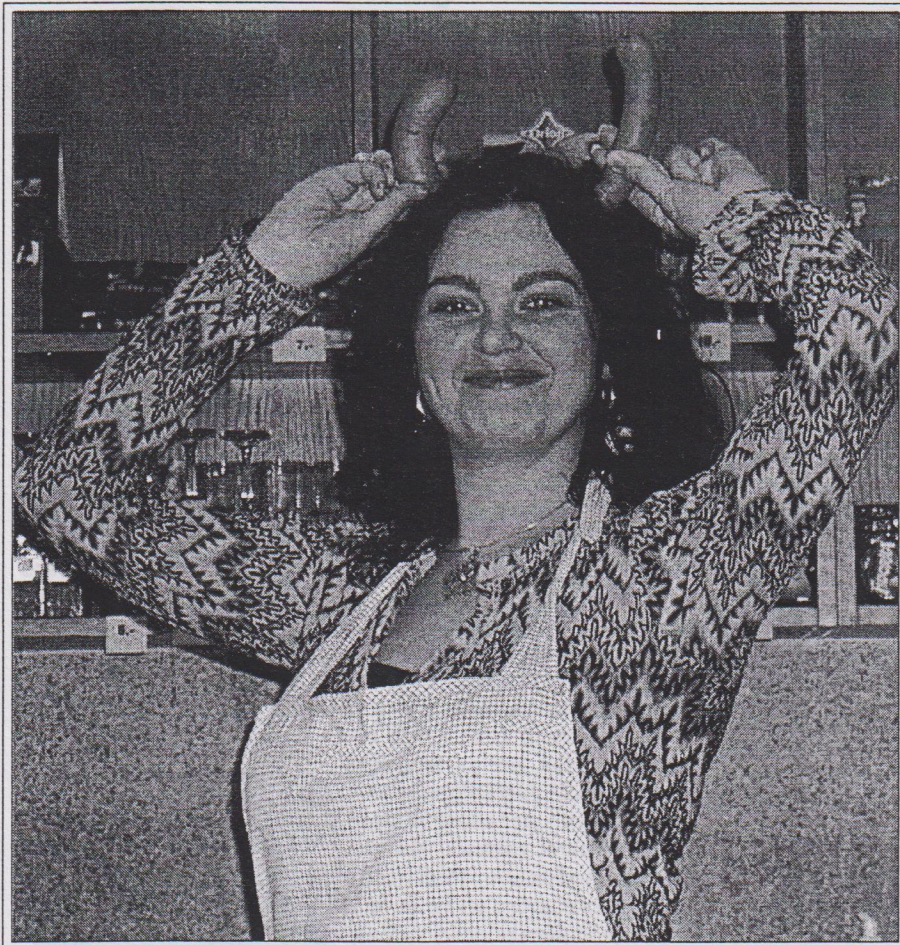
ČEKATEL

●●● Zdena Karnoldová
● Eva Kodešová mladší
●●● Honza Grundman
● Alena Bradáčová
●●● Tomáš Lisý
● Lenka Králíčková

PŘÍSTAV

●●● Zdena Karnoldová
●●●●● Eva Kodešová mladší
●●●●● Honza Grundman
●●●●● Alena Bradáčová
●●●●● Tomáš Lisý
●●●●● Lenka Králíčková

● Usnul(a) jsem a probral mě až závěrečný potlesk.
●● Moc jsem se nebavil(a), ale přetrpěl(a) jsem to.
●●● Celkem jsem to bral(a).
●●●● Bavilo mě to a budu to všude vyprávět.
●●●●● **!Super!** představení: "Kdyby ho viděl Kajetán!"

Přímý důkaz toho, že Wintrůvky ještě žijí, v záběru redakčního fotografa. Ostřeno v pátek 23. března v 7.30 v Tylově divadle v Rakovníku. Foto Tchmurchall